

[Indenrigsministeren.]

i at give tilslutning til. Jeg mener, at vi nu må se at få gjort ende på denne diskussion.

Det ærede medlem frk. Gudrun Børner talte om hustruens afhængighed af mandens skattebetaling. Det spørgsmål har vi også set på, men det er vist ikke til at komme uden om, at når man indtræder i ægteskabet, må man finde sig i visse byrder. Der står, så vidt jeg husker, noget i vielsesritualet om, at man må følges ad i medgang og modgang, og det kommer altså til at gælde her. Jeg kunne næsten have lyst til at sige, at hvis en hustru ikke har så megen indflydelse på sin mand, at hun kan få ham til at betale sin skat, når hun eventuelt skal opstilles ved kommunalvalget, er det vel ikke sandsynligt, at hun vil kunne gøre sin indflydelse stærkt gældende i en kommunalbestyrelse. Imidlertid er det præciseret, at når der er tale om fraskilte og fraseparerede eller dødsfald, får kvinden straks sin ret, uanset om ægtefællen er skatterestant; vi har altså strakt os så vidt, vi kunne, på dette område.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen rejste spørgsmålet om de syge vælgeres adgang til at stemme. Det har vi gentagne gange diskuteret, også i forbindelse med folketingsvalgloven, og vi ved alle sammen, at det er hensynet til hospitalsfreden, der her gør sig gældende. Vi kan ikke have agitation o. lign. ind på sygehusene; den uro, det ville forårsage, er der ingen der ville sige god for. Lægerne er imod det, og jeg synes også, forholdene taler for, at man ikke besværer de syge hermed.

Det ærede medlem rejste også problemet om valgretsalderen; jeg synes, det ville være urimeligt at tage det op i forbindelse med behandlingen af den kommunale valglov, så det spørgsmål må vi efter min mening lade ligge.

Jeg håber, at vi i det udvalg, som bliver nedsat, må få en saglig forhandling og opnå det resultat, som i hvert fald jeg har ønsket; om enkeltheder kan vi forhandle dér.

Jens Chr. Christensen: Vi er jo langt henne på eftermiddagen, og jeg føler derfor ingen trang til at forlænge debatten væsentligt, men der er et par bemærkninger, jeg kunne have lyst til at gøre, først og frem-

mest til det ærede medlem hr. Holger Eriksen.

Det ærede medlem siger, at vi betaler alle sammen skat til kommunerne, om ikke direkte skat, så indirekte. Ja, det gør man i bykommuner, men ikke i landkommuner, hvor vi hverken har kommunalt gasværk, elektricitetsværk, vandværk eller noget i den retning. Dér har vi kun den skat, som pålignes dels i form af fast ejendoms- skat, dels i form af direkte indkomstskat, og derfor er det, jeg har brugt sammenligningen mellem foreninger og bysamfund. Det er en god regel og en god skik, at man selv økonomisk er med i det arbejde, som man deltager i tilrettelæggelsen af.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen siger også, at den skattesvarelsesbetingelse, vi har i den nugældende lov, medfører alt for stor administration, og han nævner de mange breve, som kommunalbestyrelserne skal sende ud til de vælgere, der er i restance, og de breve, der derefter skal sendes ud til dem, hvis de ikke får betalt, om, at nu er de slettet af valglisten. Mon ikke denne administration meget let kunne forenkles, så at man kun sendte ét brev til vedkommende med det indhold, at hvis ikke skatten er betalt inden den og den dag, må han finde sig i at blive slettet af valglisten?

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen mener også, at denne skattesvarelsesbetingelse ikke har nogen som helst indflydelse på skatteindbetalingen. Det er netop det, den har. Det har man fået konstateret adskillige gange, og navnlig sidst, vi arbejdede med den kommunale valglov, fik man konstateret, at kommunerne så hen til et valg, for så fik de betydelig flere af disse skatterestancer indbetalt end ellers. Det er også de erfaringer, man har gjort i kommunerne nu, at de, der er ligeglade, enten de bibeholder deres valgret eller ikke, lader være at betale skat, men de, der er interesseret i at beholde deres valgret, betaler deres skat.

Det ærede medlem frk. Gudrun Børner sagde, at vi alle betaler et stort kontingent til det danske samfund. Det er ikke det danske samfund, der er tale om i denne forbindelse, det er det kommunale samfund. Der er forskel på de skatter, vi betaler til staten, til det fælles samfund